

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildn
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 24 19
Tālrunis 26 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18.
Numurs maksā 15 kap.

№ 45 (1934)

Svētdien, 1957. g. 14. aprīlī

13. gads

NO LATVIJAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES LIKUMDOŠANAS IEROSINĀJUMU KOMISIJAS

Ievērojot daudzos pilsoņu un sabiedrisko organizāciju priekšlikumus un vēlēšanos, Latvijas PSR Augstākās Padomes Likumdošanas ierosinājumu komisija iesniedz visai tautai apspriešanai Likuma „Par ciņas pastiprināšanu ar pretsabiedriskiem, parazitiskiem elementiem” projektu.

Priekšlikumus sakarā ar Likuma projektu sūtīt Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdijam, kā arī republikānisko un vietējo laikrakstu redakcijām līdz šā gada 10. maijam.

PROJEKTS

Latvijas Padomju Socialistiskās Republikas LIKUMS

Par ciņas pastiprināšanu ar pretsabiedriskiem, parazitiskiem elementiem

Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas uzvaras rezultātā mūsu zemes darbaļaudis Komunistiskās partijas vadībā uzcēluši jaunu, socialistisku sabiedrību, kurā iznīcināta iespēja cilvēkam ekspluatēt cilvēku, likvidēti sociālie pamati vienas sabiedrības daļas parazitiskai eksistencei uz citu darba rēķina. Mūsu zemē nav bezdarba, kas ir darbaļaužu posts kapitalistiskajās valstīs, nav nabadzības un bada. Socialistiskās tautas saimniecības nepārtraukta augšana nodrošina katram pilsonim iespēju strādāt darbu savā specialitātē un saņemt atbilstošu, kas atbilst darba daudzumam un labumam.

Katram Latvijas PSR pilsonim nodrošināta iespēja iegūt izglītību un apgūt profesiju atbilstoši savām tieksmēm un spējām. Visi jaunieši un jauniešes mācās augstākajās un vidējās mācību iestādēs, fabrikā un rūpnīcā amatskolās un arodskolās, valstī tiek izveidota politehniskā apmācība, veidojas internatskolu tīkls.

Padomju valsts nemiltīgi rūpējas par pilsoņu darba apstākļu un materiālās labklājības uzlabošanu. Sistemātiski paaugstinās strādnieku un kalpotāju reālā darba alga, pieaug kolchoznieku ienākumi, uzlabojas darba nespējīgo un gados veco pilsoņu materiālā nodrošinātība.

Padomju valsts varenības un tautas masu labklājības nepārtraukta pieauguma galvenais avots ir darbs. Padomju Latvijā radītas reālas garantijas, lai visi pilsoņi varētu izmantot tiesības uz darbu. Garantējot šīs tiesības, Latvijas PSR Konstitūcija līdz ar to pasludina, ka darbs ir katra darba spējīga pilsoņa pienākums un goda lieta pēc

principa: „Kas nestrādā, tam nebūs ēst”. Padomju pilsoņi, vīrieši un sievietes, ar entuziasmu strādā rūpnīcās, fabrikās, transportā, celtniecībā, kolchozos, padomju saimniecībās, MTS, iestādēs vai arī veic sabiedriski derīgu darbu ģimenē. Socialistiskās iekārtas apstākļos izauguši jauni cilvēki — aktīvi un apzinīgi komunisma cēlāji, — tas ir mūsu lielākais iekarojums.

Taču strādīgajā padomju ļaužu saimē ir vēl cilvēki, kas dzīvo pretsabiedrisku, parazitisku dzīvi. Tādi cilvēki vai nu tikai formas pēc iekārtojās darbā, bet faktiski dzīvo no ienākumiem, kurus viņi neiegūst strādājot, un iedzīvojas uz darbaļaužu rēķina, vai arī, būdami darba spējīgi, nestrādā nekādu derīgu darbu ne sabiedrībā, ne ģimenē, bet klaiņo vai nodarbojas ar spekulāciju un nērti izdara arī citus noziegumus.

Padomju sabiedrībā, kur likvidēti parazitiskās eksistences sociālie pamati, nedrīkst būt lieķežu un slaištu. Personas, kas dzīvo pretsabiedrisku, parazitisku dzīvi un tieši izvairās no sabiedriski derīga darba, nosoda visa padomju sabiedrība; pret tādām personām sabiedrībai un valstij jāvēršas ar stingriem ietekmēšanas līdzekļiem.

Lielais Padomju valsts dibinātājs V. I. Lēņins atzina parazitiskos elementus par bīstamiem socialisma ienaidniekiem un norādīja, ka pret šiem elementiem jācīnās ne tikai audzinot un sabiedriski ietekmējot, bet arī ar valsts piespiedu līdzekļiem.

Atzīstot, ka parazitiska dzīve nav savienojama ar socialisma principiem, un ievērojot daudzos pilsoņu un sabiedrisko organizāciju ierosinājumus pastiprināt ciņu ar

pretsabiedriskiem, parazitiskiem elementiem kā sabiedriski ietekmējot, tā arī ar valsts piespiedu pasākumiem, Latvijas PSR Augstākā Padome nolēmj:

1. pants. Noteikt, ka pilngadīgiem darba spējīgiem pilsoņiem, kas dzīvo pretsabiedrisku, parazitisku dzīvi un izvairās no sabiedriski derīga darba, vai arī dzīvo no ienākumiem, kurus iegūst nestrādājot, uz milicijas organu, namu pārvaldes vai ciema padomes ierosinājuma var piemērot sabiedriskas ietekmēšanas līdzekļus, pēc sabiedriskā sprieduma izsūtīt uz citu vietu republikas robežās uz laiku no diviem līdz pieciem gadiem un izsūtījuma vietā obligāti iesaistot darbā.

Sabiedrisko spriedumu par izsūtīšanu pieņem pilsoņu kopsapulce, ko pilsētās un strādnieku ciematos sasauca ielu komiteja vai namu pārvaldes sabiedriskās kārtības veicināšanas komisija, bet uz laukiem — ciema Darbaļaužu deputātu padome.

Sabiedrisko spriedumu par izsūtīšanu pieņem pilngadīgu iedzīvotāju sapulcē atklātā balsošanā ar vienkāršu sapulces dalībnieku balsu vairākumu.

Pilsoņu sapulce, ievērojot vainīgā personību, viņa patiesas vainas nožēlošanu un stingru solījumu laboties, var aprobežoties ar brīdinājumu, nosakot pārbaudes laiku, kādā vainīgajam jāizlabo sava uzvedība.

2. pants. Pilsoņu kopsapulces pieņemtais sabiedriskais spriedums par izsūtīšanu jāiesniedz apstiprināšanai attiecīgajai rajona vai pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejai, kas pārbauda sprieduma pareizību un pamatotību.

Sabiedriskais spriedums par izsūtīšanu stājas spēkā ar tā apstiprināšanu, un milicijas orgāniem tas nekavējoties jāizpilda.

Par patvaļīgu izsūtījuma vietas atstāšanu vainīgā persona saucama pie krimināltribūdas saskaņā ar pastāvošiem likumiem.

3. pants. Sabiedriskas ietekmēšanas līdzekļus, kas paredzēti šā Likuma pirmajā pantā, nevar piemērot personām, kuru nodarījums pēc PSR Savienības un savienoto republiku pastāvošajiem krimināllikumiem sodāms ar bāgāku sodu.

Ja ir materiāli, kas norāda, ka parazitisku dzīvi dzīvojoša persona izdarījis krimināli sodāmu nodarījumu, prokuraturas un milicijas orgāniem jāizdara rūpīga izmeklēšana, nodrošinot visu to noziegumu atklāšanu, kuri bijuši parazitiskās eksistences avots.

4. pants. Noteikt, ka pilngadīgi darba spējīgi pilsoņi, kas klaiņo vai diedelē, pamatojoties uz tautas tiesas spriedumu, izsūtāmi uz laiku no diviem līdz pieciem gadiem un izsūtījuma vietā obligāti iesaistāmi darbā.

5. pants. Uzdot Latvijas PSR Ministru Padomei izstrādāt un realizēt pasākumus, lai novērstu un likvidētu darba nespējīgu pilsoņu diedelēšanu un klaiņošanu un iekārtotu tos invalidu namos.

Noteikt, ka darba nespējīgas personas vai personas ar ierobežotām darba spējām, kas izvairās no ievietošanas invalidu namos un diedelē vai klaiņo, pamatojoties uz vietējo Darbaļaužu deputātu padomju izpildu komiteju lēmumiem, obligāti ievietojamas invalidu namos.

(LTA)

RAJONA

KOLCHOZOS

Sēj ilggadīgos zālājus

Lauksaimniecības arteļa „Sarkanais karogs” kolchoznieki šogad ražošanas plānā paredzējuši ilggadīgo zālāju sējumus paplašināt par 150 hektariem. Sēklas šim nolūkam iegādājās jau laikus un tagad uzsāka to izsēšana uz ziemājiem. Izmantojot šajā darbā arī Kabiles MTS traktoru, ar ilggadīgajiem zālājiem — timotiņu, āboliņu un citiem — jau apsēti 60 hektari.

K. Krūms

Rok psakaišu kūdru

Kolchozā „Kurzeme” šogad pirmo gadu rūpējas par pakaišu kūdras sagādi, noslēdzot līgumu ar Kabiles mašīnu un traktoru staciju. Tagad jau vairāk nekā divas nedēļas 4—6 vīri rok pakaišu kūdras valsts purvā netālu no trešās brigades robežām. Dienā viņi katrs izrok ap 10 kbm kūdras. Pagaidām izrakto kūdras izklāj uz zemes, lai notek mitrums. Vēlāk to sakraus „zakšos”, bet vasaras otrajā pusē novietos pilnīgai žāvēšanai šķūņos. MTS kūdras ražotāji jau sagatavojuši pāri par 600 kbm pakaišu kūdras. Pavisam sagatavos 1000 kbm vērtīgo pakaišu.

Tikko kūdra būs pietiekami izžuvusi, to izmantos pakaišiem liellopu un cūku novietnēs. Organiskā mēslojuma uzkrāšanai „Vecvagaru” un „Erpallu” liellopu novietnēm izbūvēs mēslu krātuves.

R. Upsala

Malka fermām

Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa ļaudis rūpējas par kurināmā sagādi lopu novietņu vajadzībām. Jau ziemā valde izraudzīja kolchoznieku malkas ciršanai. Malkai izlietoja arī dažādus koku atkritumus no būvmateriālu sagatavošanas. Pavisam sagatavots 844 kbm malkas.

Visa izcirstā malka piegādāta pie lopu novietnēm, kur to sazāģē ar riņķa zāģi, ko darbina kolchoza traktors HTZ-7. Kolchoznieks Markševics jau sazāģējis vairāk nekā 400 kbm malkas.

Reizē ar to gados vecāki kolchoznieki malku saskalda un sakrauj kaudzēs. Līdz šim sasmalcināts pāri par 100 kbm malkas.

R. Veidze

KOMJAUNATNES RAJONA KOMITEJAS PLENUMS

Šajās dienās notika LĻKJS rajona komitejas plenums, kas apsprieda jautājumu par idejiskās audzināšanas darbu uzlabošanu komjauniešu un jauniešu vidū. Par trūkumiem un uzdevumiem jaunatnes idejiskās audzināšanas darbā referēja komjaunatnes rajona komitejas sekretars b. Ērciņš. Vispirms referents pakāvējās pie uzdevumiem, kādus šajā jautājumā izvirzījis VLKJS CK VII plenums un LĻKJS CK IV plenums.

Runājot par jaunatnes idejiskās audzināšanas darbu mūsu rajonā, b. Ērciņš atzīmēja, ka daudzas komjaunatnes pirmorganizācijas sākušas dziļāk un konkrētāk nodarboties ar komjauniešu un jauniešu idejisko audzināšanu, ir sociālistiskās sacensības un dažādu praktisku pasākumu organizētājas. Tas sakāms par komjaunatnes pirmorganizācijām kolchozos „Uzvara”, „Venta”, „Kopdarbība” un citām.

Darba mīlestības ieaudzinašanai arvien lielāku uzmanību veltī skolas. Snēpeles vidusskolā internatā ieviesta audzēkņu pašapkalpošanās, audzēkņus apmāca šūšanā un galdniecībā. Alsungas vidusskolā skolēniem iemāca šofera specialitāti, tie aktīvi piedalās skolas darbīcā iekārtošanās.

Referents norādīja, ka liela loma jaunatnes idejiskā audzināšanā ir tās iepazīstināšanai ar latviešu un citu Padomju Savienības tautu slavenajām kaujām un darba tradīcijām, ar Komunistiskās partijas un komjaunatnes revolucionarajām tradīcijām. Zināmu darbu rajona komjaunatnes organizācijas šajā virzienā veic. Tā Padomju Armijas gadadienu atzīmēja visās skolās, piedaloties Lielā Tēvijas kara dalībniekiem. Turlavas 7-

gadīgajā skolā un citās organizētā tikšanās ar vecajiem revolucionāriem.

Kā norādīja referents, komjaunatnes pirmorganizācijām jāaudzina jaunatne ar piemēriem no padomju cilvēku varonīgās šodienas. Pareizi rīkojušās Padures un Īvandes 7-gadīgās skolas, organizējot tikšanās ar kolchozu darba pirmrindniekiem, specialistiem. Neatgaisnojami tas, ka atsevišķās skolās, kā Planīcas 7-gadīgajā, Alsungas vidusskolā un citās skolēni zina gan nosaukt skaitļus un faktus no PSKP XX kongresa lēmumiem Vissavienības mērogā, bet nezina savu tuvāko kolchozu, šefības uzņēmumu sasniegumus un uzdevumus, nepazīst darba pirmrindniekus.

Nevienā skolā nav iekārtots konkrētās ekonomikas stends.

Maz par darba mīlestības ieaudzinašanu jaunatnē rūpējas atsevišķas lauku komjaunatnes pirmorganizācijas. Komjaunieši Viņu Bulavu Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā nācās izslēgt no komjaunatnes par nepiedalīšanos kolchoza darbā, komjaunatnes pirmorganizācija Leņina vārdā nosauktajā kolchozā pat piekrita izlaist no kolchoza komjauniešiem Alviņi Briedi, kas nevēlējās strādāt kolchozā.

Referents norādīja, ka nepieciešami uzlabot lekciju propagandas darbu jaunatnes vidū.

Komjaunatnes pirmorganizācijām daudz aktivāk jāizvērs antireligiozā propaganda, sevišķi jauniešu vidū.

Runājot debatēs, b. Līcis norādīja, ka pats galvenais uzdevums jaunatnes idejiskajā audzināšanā ir marksisma-leņinisma mācības apgušana. Katram komjaunietim un jaunietim labi jāizprot Komunistiskās partijas politika, parei-

zi jāprot orientēties starptautiskajos jautājumos. Taču mums vēl ir komjaunatnes pirmorganizācijas, kā, piemēram, Kuldīgas MRS, ATK-7 un citas, kuru komjaunieši pareizi neizprot daudzus starptautiskās dzīves jautājumus.

Nekavējoties jāatjauno referentu grupas darbs pie komjaunatnes rajona komitejas.

Par to, kā Kabiles vidusskolas skolotāju kolektīvs sekmju un disciplīnas celšanā izmanto skolēnu komjaunatnes un pionieru organizācijas, pastāstīja b. Znotiņa. Skolā meklē jaunus ceļus, kā uzlabot sekmes. „Cīņas lapas”, kur atzīmē skolēnu sekmes, nosūta šo audzēkņu vecākiem.

Biedre Duka kritizēja komjaunatnes pilsētas pirmorganizācijas, ka tās izvairās piedalīties darbā kolchozos. Rūpniecības uzņēmumos, kā „Vulkans”, Rūpkombinatā, tāpat pilsētas izpildu komitejā ir skaitliski lielas pirmorganizācijas, bet nepiedalījās nevienā mēslojuma izvešanas talkā.

Kuldīgas MTS direktors b. Meņģis atzīmēja, ka komjaunatnes organizācijas nedrīkst aizmirst piekļāvības un pareizas uzvedības ieaudzinašanu jauniešos. Rajona kultūras nodaļai jāorganizē deju kursi, lai iemācītu jauniešus pareizi dejot.

Biedrs Āboliņš runāja par fizikulas lielo lomu jaunatnes audzināšanā. Viņš ierosināja rūpniecības uzņēmumiem un iestādēm sniegt materiālu palīdzību sporta bažu celtniecībā pilsētā.

Debatēs vēl runāja bb. Kļaviņš, Kļava, Paičs, Jurkovska un citi.

Apspriestajā jautājumā plenums pieņēma lēmumu.

PAR AUDZINĀŠANAS TEMĀM

Izmantosim dienasgrāmatas sekmju un uzvedības celšanā

No pieredzes zināms, ka skola bez aktīvas vecāku līdzdalības nevar un nevarēs gūt labus panākumus bērnu mācīšanā un audzināšanā.

Gribu šoreiz pastāstīt par vienu no skolas un mājas sazināšanās līdzekļiem — dienasgrāmatām (uzdevumu burtnīcām). Dienasgrāmatu varētu saukt par skolēna iknedēļas sekmju un uzvedības dokumentu. Tajā skolotāji ne tikai izliek atzīmi ar savu parakstu par zināšanām tajā vai citā priekšmetā, bet izsaka arī uzslavu (pateicību), nepieciešamības gadījumā arī kritiskās piezīmes par uzvedību skolā un ārpus tās. No 2.—4. klašu audzinātāji ik nedēļas izliek arī atzīmi uzvedībā, kārtībā un uztīrībā. Tātad dienasgrāmata ir svarīgs dokuments, kas atspoguļo bērna sekmes un uzvedību.

Kāds tad būtu vecāku pienākums, izmantojot dienasgrāmatas sekmju celšanā?

Tā kā dienasgrāmatā ir ierakstītas visas nedēļas stundas ar attiecīgiem mājas uzdevumiem, tad pirmām kārtām vecāki var kontrolēt, cik bērna atlaiz no skolas, otrkārt — kā un cik labi bērns sagatavo stundas.

Daudzi vecāki aizbaidinās, ka paši maz gājuši skolā, ka neizprot uzdevumus. Bet tās jautājums vien: „Vai esi stundas sagatavojis?” Jau stimulē bērnus mācīties.

Pastāstīšu mātes L. pieredzi, kontrolējot skolēnu. Vispirms viņa izskata dienasgrāmatu, lai noskaidrotu, kas uzdots. Piemēram, matemātikā viņa salīdzina, vai uzdotsais uzdevums atbilst burtnīcā atrisinātajam, bet iznākumu salīdzina ar atbildi grāmatā. Valodas, ģeogrāfiju, vēsturi un citus priekšmetus jau kontrolēt vieglāk. Skolēna stāstam viņa seko grāmatā, vai arī noprasa pēc jautājumiem no grāmatas. Lūk, šādā veidā dažus desmit minūšu laikā var izsekot skolēna sagatavotībai rītdienas stundām. Rezultātā zēns sācis pats sistemātiski mācīties. Profams, tas nav vienīgais kontroles veids.

Strādājot ar dienasgrāmatu, vecākiem nav jāaizmirst tās katru nedēļu parakstīt, tā apliecinot skolai, ka seko bērna mācībai un uzvedībai. Ļoti glītas, tīras dienasgrāmatas ar neiztrūkstošiem vecāku parakstiem ir 6. klašu skolēniem Anitai Kalējai, Z. Purīnai, V. Šatei, M. Griezai, I. Lapiņai un daudzām citām labākajām skolniecēm.

Taču to nevar sacīt par 7. klases skolniecei Līliju Rolli, kurai dienasgrāmata nebija parakstīta kopš 20. februāra, J. Smidbergu, I. Valdmani (6.-b kl.) un citiem. Rezultātā arī šo skolēnu sekmes nav pietiekamas.

Gadās arī tā, ka vecāki pat neparaksta skolotāju kritiskās piezīmes, apmierinās ar bērna paskaidrojumiem un atbildi, ka piezīme ir nepelnīta. Protams, tādā gadījumā nevar runāt par audzināšanu. Vecākiem jākontrolē, kā tas arī gadās, vai bērni dažkārt paši neparaksta vecāku vietā.

Nobeigumā gribu sacīt, ka dienasgrāmatas nav vienīgais efektīvākais skolas un mājas sazināšanās līdzeklis, kāpēc vecākiem biežāk jāierodas skolā personīgi.

N. Rutks,
Edoles septiņgadīgās skolas
6.-b klases audzinātājs

PIEREDZES APMAIŅAI

«GAISMAS AVĪZE»

„Gaismas avīze”, kas nav vēl pazīstama visos rajona ciemos, kļuvusi ļoti populāra Rendas ciema kolchozā „Uzvara”, kur to izdod atsevišķās ceļojošā kino izrāžu dienās.

Rendas ciema kolchozā „Uzvara” „Gaismas avīzi” sāka izdot 1956. gada augustā — ražas novākšanas periodā, kad lauku darbi ritēja jo spraigi. Šī pasākuma iniciatori bija partijas un komjaunatnes organizācijas. To atbalstīja arī ceļojošā kino mehaniki. Noorganizējās redkoleģija, kurā bija kolchoza partijas pirmorganizācijas sekretars P. Heršbergs, komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare, ciema bibliotekare B. Ļe, tautas nama vadītājs I. Priediņš, tautas nama kora un muzikas ansambļa vadītājs A. Strekavins. Vēlāk redkoleģijā pieaicināja arī aktivistus, kuri varētu sekmēt avīzes materiālu sagatavošanu. Tagad redkoleģijā darbojas arī ciema 7-gadīgās skolas direktore O. Treimane, kolchoza „Uzvara” II laukkopības brigades brigadieris F. Freibergs, Rendas sakaru nodaļas priekš-

nieks J. Reguts. Šī pati redkoleģija izdod arī kolchoza „Uzvara” satirisko sienas avīzi „Krokodils”.

„Gaismas avīzes” izdošanā izmanto materiālus no kolchoza „Uzvara” un ciema centra dzīves. Redkoleģija izvēlas aktualākos notikumus kolchoza ražošanas darbā un sadzīvē, izmantojot spilgtākos un raksturīgākos faktus. To pareizību iepriekš pārbauda. Tādējādi „Gaismas avīze” kļūst iedarbīga. Tā stāsta par darba pirmrindniekiem, par sasniegumiem. Tiek izmantotas karikatūras, īsas satiriskās rindas, kas izsmej atpalcējus un norāda uz trūkumiem.

Kolchoza „Uzvara” „Gaismas avīzes” 3. numurs, kas iznāca lauksaimniecības gada noslēgumā, bija veltīts svarīgākai kolchoza saimniecības nozarei — lopkopībai. Tani atsevišķi filmas kadri iepazīstināja ar to, ka labākās slaucējas Merclina, Sproģe u. c. izslaukušas no katras govys par 338 l piena vairāk nekā iepriekšējā gadā, palielinot ienākumus no lopkopības par 103 tūkstoš rubļiem.

Nebija aizmirsti komjauniešu panākumi kukuruzas audzēšanā, izcilā kolchoza cūkkope Eda Abiņa, kas ieguvusi caurmērā 20 sivēnu no katras viņas kopšanā nodotās sivēnu mātes.

„Gaismas avīzes” redkoleģijā arī nākamajos numuros neaizmirsīs cīņu par lopkopības produktivitātes celšanu.

Tā šā gada 21. marta izdevumā „Gaismas avīze” aicināja laikus izvest būvmateriālus, lai nenokavētu lopu mītnu celtniecību. Karikatūra parādīja, ka vista un cūka, palikušas bez pajumtes, stāvē pie koka un gaida, kad tas izaugs, jo solītie būvmateriāli sagādes termiņā pagājuši.

Reaģējot uz avīzes kritiku, kolchoza valde tūlīt jautājumu apsprieda un nekavējoties organizēja būvmateriālu izvešanu.

9. aprīļa avīzē kāda karikatūra atgādināja kolchoza valdei, ka nepietiek tikai ar labi sastādītu plānu par zaļo konveijeru, bet nopietni jau tagad jādomā par tā organizēšanu, jo citādi var iznākt kā iepriekšējā gadā — kad plāns gan bija lielisks, bet zaļās masas nebija.

Šajā avīzē atzīmētas kolchoza 2. un 6. laukkopības brigades, kur daudz rūpējas par virsmēslojuma izsēšanu uz ziemāju un ilggadīgo zaļāju laukiem. Nobeigumā tā aicina visus pašdarbniekus gatavoties festivālam un regulāri apmeklēt mēģinājumus.

Ar „Gaismas avīzes” palīdzību kolchozā „Uzvara” partijas un komjaunatnes organizācijas atrisinājušas daudzus sasāpējušus jautājumus.

„Gaismas avīzi” parasti izgatavo uz foto šaurfilmām vai vecu kinofilmu atsevišķiem gabaliem. Filmās jāpatur dažas sekundes karstā ūdenī un pēc tam jānotīra emulsija. Aukstā ūdenī noskalota, tā kļūst tīra un caurspīdīga. Pēc izžāvēšanas filma ir derīga materiālu noformējumam. Zīmējuma un uzrakstu izgatavošanai lieto smalku tušas spalvu.

Kolchoza „Uzvara” „Gaismas avīzei” līdz šim lieto tā saucamo „simtprocentīgo” kinolentu, kas domāta kinoprojektoru darbības pārbaudei.

„Gaismas avīzi” izdod sadarbībā ar ceļojošo kinole-

kārtu mehaniķiem. Sākumā uz filmas uzzīmēto avīzi demonstrēja ar kinoaparātu. Te kadru nevarēja ilgāk skatīt kā 3—4 sekundes, jo aparatā tas ātri sakarst un var aizdegties. Tādēļ „Gaismas avīzes” parādīšanai uz ekrana tagad pielieto filmskopu, kuru novieto ārpus kino kameras skatītāju zālē. Tā kā grūti izdarīt precīzus un garus uzrakstus uz kinolentas, tad tekstu noraida pa skaļruni. Diktors, stāvot kinokamerā, iepriekš uzrakstīto tekstu, kas saskaņots ar „Gaismas avīzes” zīmējumiem, ierunā telefona mikrofonā, kas savienots ar kino skaņu pastiprinātāju. Kinomehāniķis demonstrējuma laikā regulē apgaismojumu un skaņu.

„Gaismas avīzi” (18—24 kadru) parasti demonstrē 8—10 minūtes pēc kinokronikas vai lauksaimniecības filmas.

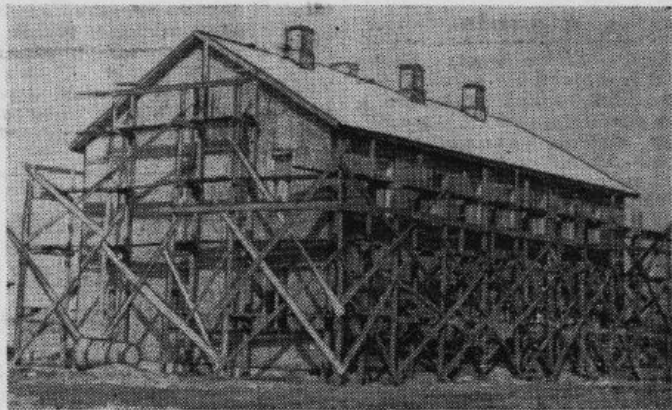
Pavasara sējas periodā kolchoza „Uzvara” „Gaismas avīzes” redkoleģija nolēmusi avīzi izdot biežāk, pat katras kinoizrādes laikā. Ieteicams arī citos rajona kolchozos organizēt „Gaismas avīzes”, kas daudz palīdzēs sējas darbu sekmīgā izpildē.

T. Zars

Jaunas ēkas kolchozā

No Alsungas strādnieku ciemata ceļā uz kolchozu „Spars” abpus lielceļam redzamas vairākas jaunas ēkas. Lūk, pa labi aiz plaša lauka pacēlas liela cūku kūts, nedaudz tālāk moderna liellopu novietne, turpat ūdens sūkņu stacija un citas ēkas. Ceļa otrajā pusē skatam paveras pirmās topošās kolchoza ciemata iezīmes. Netālu viena no otras pacēlas 5 individualās kolchoznieku mājiņas. Iepretim kantorim debess zilgmē sliecas vēl gluži jauna divstāvu ēka. Tiesa, ārējie apdares darbi vēl nav pabeigti, tomēr vairākiem logiem jau aizvilkti sniegbalti aizkari. Tas liecina, ka pirmie „īrnieki” tur jau dzīvo.

Jaunā mājā ir 12 glīti iekārtoti dzīvokļi. Kādā no šiem dzīvokļiem sastapām vienu no labākām kolchoza slaucējām Rozaliju Zundovsku. Agrāk viņa dzīvoja tēva mājā, bet kad uzcēla jauno kūti, līdz dar-

Attēlā: jaunā dzīvojamā ēka lopkopēm.

ba vietai ik rītus bija jāiet vairāk nekā 3 kilometri. Taču arī par slaucējām laikus padomāja kolchoza valde. Gandrīz reizē ar jauno kūti sabiedriskajam ganāmpulkam slaucējas turpat saņēma jaunu divstāvu māju. Slaucējai Valijai Valciņai agrāk līdz kūtij bija jāmēro savi 5 km, bet tagad viņai ierādīts dzīvoklis jaunajā mājā. Pašreiz jaunceltajā mājā dzīvo 10 slaucējas.

Attēlā: nesen nodeva ekspluatācijā jaunu kūti 100 slaucamām govīm.

Pie kolchoza kantora sastapām priekšsēdētāja vietnieku Mīkeli Kēdi. Viņš pastāsta sīkāk par būvbrigades turpmāko darbu:

— Pavisam mums būvbrigādē ir 8 vīri. Kā Jāzeps Jēkabsons, Valentins Kaminskis, tā arī Pēteris Putniņš un citi labi veic uzdevumus.

Šogad mūsu būvbrigadei kapitāli jāpārbūvē kūts 90 cūkām un tikpat liela jāuzceļ no jauna. Jāuzbūvē siltumnīca ar 300 kvm kopējo zemstikla platību, bet cūku kopējai Trumšiņai un klētniekam Balodim jāpalīdz uzbūvēt individualās ģimenes mājas. Pašreiz būvbrigadei kapitāli jāpārbūvē „Pļavmaļu” teļu novietni. Tur pēc kapitalremonta novietos 100 teļus.

A. Dzenis

Lupina — vērtīga lopbarības kultura

Lopbarības lupina dod augstas ražas. No katra lupinas sējumu hektara iegūst 300—400 centnerus zaļās masas un 14—15 centnerus sēklu. Lopbarības lupinu labprāt ēd visi mājlopi. Tās zaļo masu var skābēt gan atsevišķi, gan kopā ar kukuruzu. Lopbarības lupinas pupiņās ir no 34 līdz 49 procentiem olbaltumvielu. Ar olbaltumvielām ļoti bagāta ir arī lupinas zaļā masa vai lupinas skābbarība (līdz 12 procentiem).

Ja dzelteno lupinu nopļauj ziedēšanas laikā, tā ātri aug un dod labu atālu, ko var izmantot skābēšanai, zaļbarībai vai zaļmēslojumam. Nopļaujot nobriedušo lupinu, augsne paliek caurmērā ne mazāk kā 25 kilogrami slāpekļa uz hektaru. Tāpēc kultūras, ko šajos laukos audzē pēc lupinas, dod daudz labākas ražas.

Lopbarībai var izmantot gan zilo (šaurlapaino), gan dzelteno lupinu atsevišķas šķirnes. Visvērtīgākās ir baltsēklu, dzeltenās lopbarības lupinas ar neplaisājošām pupiņām. Šo lupinu zaļajai masai ir vislielākā barības vērtība. No saldaļām (lopbarības) lupinām pie mums ražojas: baltsēklu,

baltkrievu-6, ātraudzīgā-4, gar-denai u. c.

Augsnes ziņā lupina nav izvēlīga. Tā dod labas ražas smilšainās augsnēs, labi pārcieš augsnes ar paaugstinātu skābes saturu. Audzējot lupinu sēklu iegūšanai, to ieteicams sēt pēc ziemājiem un kartupeļiem. Šai nolūkā augsni apar rudenī 20—25 centimetrus dziļi. Agrā pavasarī arumu noecē un pirms sējas kultivē, iestrādājot fosfora un kalija mēslus. Sēklas silda saulē, pirms izsējas jaro vizē un apstrādā ar nitrāginu. Audzējot lupinu sēklu iegūšanai, izsējas normas ir 100—140 kilogrami — zilajai lupinai. Audzējot lupinu zaļmēslojumam, izsēj 180—200 kilogramus zilās un 140—160 kilogramus dzeltenās lupinas. Sēklu iegūšanai lupinu ieteicams sēt kopā ar vidēji vēlam auzu šķirnēm apmēram šādās attiecībās: 100 kilogrami lupinas sēklu un 100 kilogrami auzu, 50 kilogrami lupinas un 150 kilogrami auzu vai 150 kilogrami lupinas un 50 kilogrami auzu. Sēklas iestrādā 3—6 centimetrus dziļi.

Dzeltenās lupinas sēklas sāk

dīgt pie +5° C. Asni pārcieš līdz minus 4—5 gradu temperatūrai. Tā ir vēla kultura. Dzeltenās lupinas veģetācijas periods ir 120—130 dienas. Tāpēc, ja grib iegūt pupiņas, dzeltenā lupina jāsej ļoti agri.

Veģetācijas sākumā lopbarības lupina aug gausi. Visturāk tā aug pumpurošanās un ziedēšanas laikā. Lupinas mīkstsakne smilšainās augsnēs ir garāka par 1,5 metriem. Labi attīstītā sakņu sistēma palīdz lupinai diezgan labi pārciest sausumu. Lupina prasa daudz siltuma un ātri ataug, ja ir pietiekami daudz nokrišņu, taču tai pašā laikā attīstās slikti, ja augsne ir pārlietu mitra.

Zaļbarībai lupinu pļauj ar labības un zāles pļāvējiem ziedēšanas laikā, bet skābbarībai — pumpurošanās sākumā. Sēklu iegūšanai lupinu novāc ar pārbūvētu kombainu, kad 80—90 procentu pupiņu pie galvenā stiebra jau kļuvušas brūnas.

Lupina ir vērtīga kultura. Lai nostiprinātu lopbarības bāzi, visnotaļ jāpaplašina tās sējumi.

M. Borisova

MUMS RAKSTA

Kur jūsu pašdarbnieki?

Visā republikā gatavojas festivālam. Arī mūsu rajonā notiek pašdarbības skates, kur piedalās ar priekšnesumiem gan kolchozu, MTS, gan arī dažādu uzņēmumu kolektīvi, iepriecinot skatītājus ar skaistām dejām, skanošām dziesmām.

Patikami ir noskatīties labi sagatavotus priekšnesumus, bet vēl patīkamāk pašam piedalīties un pēc veiksmīgas uzstāšanās just sirdī prieku, ka darbs nav bijis veltis...

Kuldīgas rajona rūpniecības kombinātā ir daudz strādājošo jauniešu, desmitiem komjauniešu, bet velti bija meklēt tā pašdarbniekus festivāla skatēs, ja neskaita atsevišķus Rūpniecības kombinātā strādājošos, kas piedalījās skatē citos kolektīvos.

Nevarētu teikt, ka Rūpniecības kombinātā nebūtu nekas no mākslinieciskās pašdarbības. Pāris reizes izbraukts uz kolchoziem ar viencēlieniem un dažām dejām, kā arī rīkots kāds bērnu rīts. Tas tad arī būtu viss... Nē, tomēr ne viss! Jāatzīmē, ka šī pati trūcīgā mākslinieciskā pašdarbība ir dārgi izmaksājusi vietējai arodbiedrībai. Par viencēliena iestudēšanu b. Mednim nepilnu divu nedēļu laikā tika samaksāts vairāk nekā 600 rubļu, bet katrs deju kolektīva mēģinājums, kur piedalās 3—4 pāri, izmaksā 32

rubļus. Kā redzams, iztērētas diezgan lielas sumas, tomēr festivāla skatē Rūpniecības kombināta kolektīvs nejutās spējīgs piedalīties.

Ja citiem uzņēmumiem ir klubi, sarkanie stūrīši, sporta laukumi, tad rajona rūpniecības kombinātā nav nekas. Pagājušā gada kolektīvā līgumā bija minēts — izbūvēt volejbola, basketbola laukumus, iegādāties attiecīgu inventāru (kas gan netika izpildīts), tad šogad arī tas tika aizmirsts. Rūpniecības kombinātā strādājošo vidū ir pašdarbības mīļotāji, ir klases sportisti, sporta tiesneši, sabiedriskie instruktori — jaunatne, kas labprāt piedalītos dažādos pasākumos, bet kur?

Jau kādus trīs četrus mēnešus runā, ka klubs kombinātā būšot tagadējā auto skolā un, gaidot uz šo „klubu”, kombinātā strādājošiem pagaidām nav telpu...

Pēdējais laiks gādāt, lai Rūpniecības kombinātā būtu savs klubs, sporta laukums, tad arī nebūs jāsarst, kad jautās: „Kur jūsu pašdarbnieki? Kur kolektīvs?”

Par to it sevišķi jāpadomā vietējās komitejas priekšsēdētājam Osmanovam un kultūras komisijas priekšsēdētājam Mednim.

Strādājošais

Aitkopība ir ienesīga

Cik bieži gan dzird kolchozu priekšsēdētājus, pat lauksaimniecības specialistus sakām, ka mūsu apstākļos aitkopība neesot ienesīga, ka dažkārt tā pat radot zaudējumus. Ka šādi spriedelējumi ir nepareizi, pierādījusi lauksaimniecības arteļa „Graudus” pieredze.

Ja Kabiles MTS zonā caurmērā uz katriem 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir tikai 5 aitas, tad kolchozā „Graudus” — 18. Vēl 1955. gadā katra aitkopībā patērētā izstrādes diena kolchozam deva tikai 12 rubļus un 50 kapeikas, bet pērn — jau 26 rubļus un 50 kapeikas. Bet pagājušajā gadā kolchozā caurmērā katra lopkopībā patērētā izstrādes diena deva 24 rubļus un 78 kapeikas. Tas uzskatāmi pierāda, ka aitkopība kolchozā ir viena no ienesīgākām lopkopības nozarēm.

Krievus ienākumus kolchozam devusi kā pārdotāi taukaļi, tā arī vilna. Uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes pērn iegūts 27 kg vilnas, bet vidēji zonā — tikai 12 kilogrami. Šogad kolchoza aitkope b. Jukavica apsolījusi strādāt tā, lai uz katriem 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražotu vismaz 32 kg vilnas. Tas ir gandrīz divas reizes vairāk, nekā plānots zonā caurmērā.

Biedres Jukavicas kopšanā ir turpat 180 aitu. Tās labi apkoptas, kūts tīra. Kaut gan

barības deva — 1 kg siens, tikpat daudz salmu un 100 g spēkbarības katrai aitai dienā — nav liela, aitas ir labā miesas stāvoklī. Aitkope seko, lai aitas barību neizvazātu. Viņa rūpējas, lai saglabātu visus jērus.

Šajā pavasarī aitkope jau saņēmusi 90 jēru. Tie visi labi attīstās. Kūti iekārtots gaitenis, kur jērus regulāri izlaiž pastaigāties.

Savlaicīgi b. Jukavica organizēja aitu cirpšanu šopavasār. Nocērpot aitas, izrādījās, ka no katras vidēji iegūts 1,7 kg vilnas. Tā ir tīra, mīksta un gara, jo aitas ziemā labi kaislitas. Arī rudenī nocērpums nebūs mazāks, kādēļ vidēji no katras aitas šogad iegūs krievu vairāk par 3 kg vilnas.

Kolchozā „Graudus” nav sevišķi izdevīgi apstākļi aitkopībai: nav kalnainu, sausu gaņību vasarā. Tomēr aitkope, pati ganot savu saimi, panāk, ka vasarā aitas ir labā barojumā, neslimo.

Nepietiekami kolchozā vēl veikta aitu šķirņu izkopšana. Šogad paredz iegādāties šķirnes teķus. Tas dos iespēju paaugstināt aitkopības produktivitāti.

Aitkope pati gana aitas, viņai neatliek laika apkopt piefermas lauciņu, lai izaudzētu saknes. Tādēļ aitam trūkst sulīgās barības. Kolchoza valdei jāparūpējas, lai arī aitam izaudzētu saknes.

V. Kļava

Festivala sarīkojums II vidusskolā

Krāšpi rotātajā otrās vidusskolas zālē pulcējās skolnieki un skolotāji, skolēnu vecāki, lai noskatītos un noklausītos, ko skolēnu pašdarbības kolektīvi sagatavojuši jaunatnes festivalam.

Plašu programmu bija sagatavojis skolas muzikas pulciņš skolotājas b. Kārklīpas vadībā.

Vakaru ievadīja jaunāko klašu koris, kas guva pelnītu skatītāju atzinību ar dziesmām Rauchvergera „Sarkanās magones” un polu tautas dziesmu „Dzeguze”. Vecāko klašu meiteņu koris skatnīgi izpildīja dziesmas Zacharova „Tā pāles gadi”, Tuļikova „Leņins vienmēr ar tevi” un Sostakoviča „Dzimtene”.

Centīgi festivala vakaram bija gatavojušies skolas solisti. 10. klases skolnieks V. Barabašs dziedāja Krongauza „Mīļotās acis”, Dunaļevska „Atmiņas”, ar kurām guva klausītāju atsaucību. Labi skatnēja arī 9. klases skolnieces A. Samovladas izpildījumā Mijutina dziesma „Zilace” un

Katca „Festivala valsis”. 7. klases skolniece S. Safronova un V. Barabašs izpildīja Katca „Skolas svētki”, bet S. Safronova un 9. klases skolniece V. Trofimova — Dunaļevska „Atceries”.

No jaunāko klašu dziesmu izpildītājiem jāatzīmē 4. klases skolnieces M. Nemirovska un L. Ostapenko, kas dziedāja latviešu valodā tautas dziesmas „Seši mazi bundzenieki” un „Zvirbuļa kāzas”.

Dziesmām sekoja deklamācijas. Izteiksmīgi deklamēja 9. klases skolniece A. Grigorjeva, 10. klases skolniece D. Haļavina, 3. klases skolniece I. Ukraja.

Vakara turpinājumā savus sasniegumus rādīja dejotāji. Jaunāko klašu deju kolektīvs izpildīja krievu, baltkrievu, unguru, rumāņu un citas dejas. Sevišķi skatītājus iepriecināja 4. klases dejotājas M. Nemirovska un L. Ostapenko ar labi izpildīto baltkrievu deju „Bulba”.

Priekšnesumiem sekoja mantu loterija, rotaļas un dejas. N. Bērziņa

SPORTS

Sacesības šaušanā un galda spēlēs

Svētdien, 7. aprīlī Kabiles ciemā pulcējās apkārtnējo kolchozu sportisti, lai sacenstos šachā, dambretē un šaušanā.

Šaušanas sacensībās piedalījās 7 vīriešu un 1 sieviešu komanda. Lai gan rezultāti bija daudz labāki nekā iepriekšējās sacīkstēs, tomēr tie vēl zemi. No 35 šāvējiem tikai Roberts Bērziņš („Brīvība”) ar 92 punktiem izpildīja III sporta klases normu un līdz ar to ierindojās pirmajā vietā. Otrajā vietā ar 89 punktiem palika Elmars Beķeris (Kables vidusskola).

Komandu vērtējumā pirmo vietu iecīnīja Kables vidusskola, otrā vietā ierindojās Kār-

la Marksa vārdā nosauktā kolchoza komanda.

Šaušanas sacensībās piedalījās arī sieviešu komanda no kolchoza „Brīvība”. Pirmo vietu iecīnīja b. Zalāne.

Neatļaisnojami tas, ka no citiem kolektīviem sieviešu komandas nepiedalījās.

Šacha sacensībās pieteicās 12 dalībnieku. Spēlējot katram ar katru, šajā dienā sacensības nebeidzās un tās turpinājās. Vislielākās izredzes uz pirmo vietu ir Daugavietim un Silājam (abi Kables MTS).

Arī dambreta turnīrs vēl turpinās. Labus rezultātus uzrāda V. Zakis.

J. Sūna

A. Golubs, A. Paršins

Pa zvēru taku

(2. turpinājums)

— Atradām.
— Kur? Vai šai pusē?

Tieši te viņš ielēdza dziļi mežā, kad ar Mariju gāja meklēt sievu. — Tā pagaidām nav tava darīšana, — atbildēja pilnvarotais.

Likovs sāka raudāt smagām vīrišķas asarām un gāja uz māju, netāls vairāk nekā divi kilometri.

Par drausmīgo atradumu tūlīt paziņoja uz Jelgavu un Rīgu. No Rīgas drīz atbrauca republikaniskās prokuraturas sevišķi svarīgu lietu izmeklētāja Georgijs Smirnovs, tiesu-medicīnas eksperts, milicijas zinātniski tehniskās nodaļas eksperts; sākas izmeklēšana.

Vieglī pārlēcis ceļmalas grāvī, Georgijs Smirnovs sāka soļot pa mežu. Lūk, sniegā pēdas, ko atstājuši jaudīgs, kas piedalījās Aleksejevas meklēšanā. Bet, lūk, arī nezināmā cilvēka pēdas. Nenoejot līdz noslepkavotajai piecus metrus, tās nogriežas sānīs. Kā cipi, tā liķis — viss aizputināts ar senen uzkrītušu, bet jau kūstošu sniegu. Tātad cilvēks ir pabijis te jau pēc tam, kad bija izdarījis slepkavību. Ko viņš meklēja blakumā?

Klākš fotoaparāts. Smirnovs izdara fotouzņēmumus un turpina apskati. Desmit metrus no liķa viņš atrod tīklu ar rupji un baltmaizi. Izmeklētājs let tālāk. Atku-

sušajā vietā mēģinās saimniecības somiņa no melna dormantina, ar kādu sievietes parasti let uz tīru vai veikaliem. Tani — sievietes „vengerkas” un vasaras kurpes, blakus mēģinās neatīstīti lētināma papīra rullītis, izsvaidītas burtiņas, piezīmju grāmatiņas, laikraksti un sievietes apģērba drēbes josta.

Smirnovs pieaicināja ekspertus un pavēl apskatīt liķi. Skototāja nogalināta ar nazi. Krūšu kreisajā pusē — brūce, seja saskrāpēta, rīkle saspiesta. Noziedznieka nazis bija virzīts tieši Aleksejevas sirdi. Bet kāpēc brūces malās nav sareģējušu asiņu? Kāpēc nav asiņu pēdu sniegā? Izmeklētājs nopem gļipša nospiedumus no nezināmā pēdām.

Nozieguma vietas apskate ilgst stundu, otru. Pēc tam Smirnovs iziet uz ceļa, iet gar mežmalu. Kādā vietā viņš pamana, ka sniegs it kā izmīdīta. Uzmauģl viņš noslaucīja sniega virsējo kārtu. Jā, liekas, šeit ir notikusi slepkavas sadursme ar savu upuri.

Vēlu vakarā nelielā „Poķu” māju iestabīnā izmeklētājs apskatīja mežā atrastās lietas. Viņš izņēma no somiņas un izlika sev priekšā uz galda skolotājas burtiņas, piezīmju grāmatiņas, laikrakstus. Vārbūt te viņš atradis pavedienu, pie kura varētu pieķerties. Lūk, pas-

TEHNIKAS

JAUNUMI

Ēkskavators — gigants

Rietumdočijas firmas LMG un AEG izgatavojušas pasaule lielāko daudzkausu ēkskavatoru, kas pārvietojas uz 18 kāpurķēdēm. Mašīnas maksimālais garums — 200 metru, bet augstums — 66 metru. Tās transportieru kopgarums sasniedz 1,5 kilometrus. Ēkskavatora ražīgums — 8 tūkstoš kubikmetru zemes stundā.

Mašīnas darbam izmanto 12 kausus, no kuriem katrs tilpums ir 3,6 kubikmetri. Pie tam ēkskavators iekārtots tā, ka tas var rakt zemi ievērojamā līmeņa diapazonā — no 50 metriem virs līdz 20 metriem zem darba platformas līmeņa. Izņemtos iežus vai arī izmet sēkus, vai arī iekrauj vagones. Pēdējā gadījumā izmanto pārkraušanas ierīci, ko ar ēkskavatoru savieno 80 metrus garš transportieris. Ierīces operatoriem un lokomotīves mašīnistam ir savstarpēji pastāvīgi radiosakari.

Ēkskavatoru — gigantu apkalpo 126 elektromotori, no kuriem 9 atļauj tam pārvietoties ar 600 metru lielu ātrumu stundā.

Jauna elektrotu fotolampa

Tallīnas rūpnīca „Norma” sākusī ražot oriģinālas elektrotu fotolampas „FIL”. Tās ir stipri labākas par pazīstamajām mūsu zemē ražotajām lampām „Moļņija EV-1”. „FIL” ir kompaktāka, glītī darināta un kopā ar futrālī sver tikai 2,7 kilogramus. Skatīti darinātā adas somā iemontēta lampas elektrotiekārta. „FIL” vienā uzliesmojumā dod divreiz vairāk gaismas enerģijas nekā „Moļņija EV-1”. Jaunajai lampai strāvu dod 4 kabatas lukturiņa baterijas, kas nodrošina vairāk nekā 100 uzliesmojumu. Lampai ir arī papildu spuldze, kas dod iespēju iestādīt asumu un pareizi izvēlēties kadru naktī un slikti apgaismotās telpās.

Jaunās lampas konstrukcijas autors ir rūpnīcas fotolampu nodaļas priekšnieks, bijušais fotokorespondents J. Vatsers.

ETA-LTA

Vai jūs zināt, ka...

... Padomju Latvijā no katriem 10 tūkstošiem iedzīvotājiem angsts skolās mēdīs 75 cilvēki, Francijā — 36, Dānijā — 34 un Ziemeļrijā — 21 cilvēks.

... no 1918. līdz 1938. gadam Latvijā nosusināti apmēram 55 tūkstoši hektaru purpuroto zemi, bet padomju varas laikā mūsu republikā nosusināti vairāk nekā 130 tūkstoš hektaru, pie kam viena trešdaļa no šīs platības pirmoreiz apšēta pērn.

... salīdzinot ar pirmskara gadu, radioizvērēju ražošana mūsu republikā pērn bija pieaugusi 15 reizes. 1956. gada VEF un Popova vārdā nosauktā radiatorāpnīca izlaidusi 340 tūkstoš radioizvērēju. (LTA)

Auto-moto transporta tehniskā apskate

Latvijas PSR Ie M Kuldīgas rajona autoinspekcija paziņo, ka laikā no 23. aprīļa līdz 17. maijam Kuldīgas rajonā notiks auto-moto transporta gadskārtējā tehniskā apskate.

Individuālajiem transporta īpašniekiem uz apskati ierasties šādā (pēc uzvārdu pirmajiem burtiem) alfabēta kārtībā:

23. aprīlī — A, B, V, G, Ģ, D, Z, Ž.

24. aprīlī — I, K, L, Ļ, M, N, Ņ, O, P.

25. aprīlī — R, S, T, U, F, H, C.

26. aprīlī — Š, E, J.

Ierašanās ar auto - moto transportu minētajās dienās plkst. 10 Kuldīgā, Dzeržinska ielā 7.

ATK — 7 auto-moto transporta apskate notiks 16. un 17. maijā.

Finieru fabrikai „Vulkans” — 6. maijā.

MRS — 7. maijā, Kuldīgas MTS un rajona rūpniecības kombinātam — 8. maijā.

Padomju saimniecībai „Vārme” — 13. maijā.

Kables MTS — 9. maijā.

Kuldīgas MS un rajona pārtērētāju biedrībai — 10. maijā.

Apskate sāksies pulksten 10 un notiks minēto transporta īpašnieku garāžās.

Pārējam iestādēm un uzņēmumiem auto - moto transports uz tehnisko apskati jāšūta 29., 30. aprīlī un 7. maijā plkst. 10 pie rajona milicijas Kuldīgā, Dzeržinska ielā № 7. Turpat 14. un 15. maijā notiks kolehozu automašīnu tehniskā apskate.

Pie apskates jāuzrāda:

1. Tehniskā pase un tās talons.

2. Valsts bankas kvīts par apskates nodevu nomaksu.

Gadījumā, ja noteiktajā apskates dienā auto - moto transports nav braukšanas kārtībā, tad transporta īpašniekam vai citai atbildīgai personai par tehnisko apskati kopīgi ar minētiem dokumentiem uz apskati jāņem līdzīgu transporta valsts numuru zīmes.

Par auto - moto transporta neizvešanu uz tehnisko apskati vainīgie tiks saukti pie atbildības.

Aizrādījumi

Kuldīgas rajona kulturas nodaļa paziņo, ka ar šā gada 15. aprīli bijušo grāmatnīcas izrādēm tiks izsniegtas tikai Kulturas ministrijai pakļautām iestādēm.

Bijēšu iepriekšpārdošana. Kulturas namā uz viesizrādēm darbdienās no plkst. 15 līdz 18, izņemot pirmdienas un sestdienas.

narīja uzmetums un Latvijas valsts izdevniecības redaktora adrese, pie kura Aleksandra Petrova bija nodomājusī aiziet konsultēt. Bet, lūk, arī viņa pati. No Heles fotografijas uz izmeklētāju raugās gadus divdesmit pēcus veca sievietes, kas pie krūtīs baro bērnu. Skaidra, taisna piere, stingrs uzaču izliekums, skaistas, domīgas acis, augstu uzņemti mati... Vēl viens uzņēmums: smaidošā Aleksejeva kleitā ar lieliem ziediem pusgulus zālē. Lūk, uzņēmums, kur skolotāja parādīta ar vīru Vasiliju. Abi jauni, laimīgi. Bet uz šā fotouzņēmuma — skolotāju grupa, un viņu vidū — Aleksejeva.

Georgijs Smirnovs it kā pāršķīrtis šīs jaunās sievietes dzīves lapaspuses, izsekotot viņas gaitas soli pa soli. Viņu dziļi saviļņoja lauku skolotājas ģimenes traģēdija. Smirnovs pasēdēja pie galda, kur Aleksejeva gatavojās stundām, lasīja; pēc tam ielēja virtuvē, kur jaunā saimniece ar savām veiklām rokām rūpīgi gatavojusi ģimenes pusdienas, vakariņas. Grūti iedomāties, ka tagad viņas vaļrs nav... Viņš atgriezās atkal pie galda un padomāja uzrakstīja lietas № 3 — 28 pirmo lapu.

1956. gada 30. martā pēc rajona skolotāju konferences, kas notika Jelgavas pilsētā, neatgriezās mājās Aleksejeva, Aleksandra Petrova, Vircavas vidusskolas skolotāja, skolas partijas pirmorganizācijas sekretare.

Septiņas dienas vēlāk, 1956. gada 6. aprīlī, izdarot meklēšanu Vircavas mežā, netālu no ceļa tika

atrasts sniegā ieputināts kaķis Aleksejevas liķis ar zveriskas slepkavības pēdām. Netālu no liķa tika atrasta neliela daļa no Aleksejevas mantām.

Tas, pagaidām, bija viss, ko izmeklētājs noteikti varēja pasacīt. ... Astoni simti metrus līdz mājai nenogāja Aleksandra Petrova. Noziedznieka roka pārtrauca viņas mūžu, kas bija piepildīts ar interesantu, lielu un derīgu darbu. Pēc viņas palika piecus gadus vecais dēlens. Bet kurš gan ir tas noziedznieks, kam sirds veltā akmeņi? Kur viņu meklēt? — tādi jautājumi radās izmeklētājam.

Savā ne visai ilgajā praksē Latvijas universitātes absolvents Smirnovs bija saskāries ar dažādiem noziedzniekiem. Bet, izmeklējot lielāko daļu no tiem, tūdaļ kļuva neprotami motīvi, aiz kādiem noziedzumi izdarīti, un tātad vieglāk bija atrast arī noziedznieku. Bet te? Ja pieņemtu, ka Aleksejeva bija nogalināta uz personisku atliecību pamata, teiksim, aiz greizsirdības, tad kāpēc slepkava pagāma, naudu? Beidzot, ja skolotāji uzbruka vienkārtīgu laupītāji, tad kas, viņu spieda mocīt sievieti? (Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Nozaudētā Kuldīgas patērētāju biedrības biedru grāmatnīca № 352, izdota uz Feodosijas Dmitrija m. Šlapokovas vārda, kuru skatīt par nederīgu.